

[Statsministeren]

dansk: så effektiv, som det nu kan lade sig gøre – for det er nu praktisk umuligt at afskedige på grund af graviditet uden at ifalde en godtgørelse, hvilket domstolspraksis tydeligt viser. Indførelse af den omvendte bevisbyrde har bidraget væsentligt hertil.

Herefter resterer der kun bemærkninger til ét dagsordenspunkt, nemlig: »at det internationale udvalg vedrørende ligestilling fortsætter sit arbejde«. Det gør det, det kan jeg bekræfte, og udviklingsministeren vil efter mit indlæg orientere om dette udvalgs arbejde og i øvrigt redegøre for det internationale ligestillingsarbejde.

Så langt så godt. Jeg vil nu kort omtale og kommentere Ligestillingsrådets anbefalinger til det fremtidige ligestillingsarbejde, sådan som de kommer til udtryk i »Vejen videre«.

Temaet dygtiggørelse, opkvalificering af kontormedarbejdergruppen, har været højt prioriteret i ministerierne og er nu så forankret, at rådet ikke mener, det er nødvendigt at have det som et særligt indsatsområde for fremtiden.

Derimod foreslår rådet – og med rette – at der udvikles forsøg, der vil kunne fremme kvinders andel af det ledende personale på statens arbejdspladser. Spørgsmålet har Finansministeriet behandlet i den netop udgivne personalepolitiske redegørelse »Medarbejdere i staten«, og der arbejdes videre med dette emne af Ligestillingsrådet og Finansministeriet, der klart bakker rådet op og støtter forslagene.

Regeringen lægger ligesom Ligestillingsrådet megen vægt på, at der skal skabes en god og tryk sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv for begge køn. I Finansministeriets nævnte redegørelse omtales mulighederne for mere fleksible vilkår i tilrettelæggelsen af arbejdet, omsorgsdage, orlov osv. Der er mange forslag og muligheder her, og jeg henviser til denne redegørelse.

Også her er der indledt et godt samarbejde mellem Ligestillingsrådet og Finansministeriet, der, som jeg sagde, i øvrigt bakker fuldt og helt op om rådets forslag.

Desværre har der vist sig et særligt problem i den forbindelse, og det er jo, som flere er opmærksomme på, mænds brug af børnepasningsorlov eller rettere manglende brug af børnepasningsorlov. Som jeg har sagt her i salen i besvarelsen af et § 20-spørgsmål for ikke så

længe siden, er det regeringens klare grundholdning, at der skal motiveres mest muligt og bedst muligt til, at så mange mænd som muligt tager orlov både på de offentlige og de private arbejdspladser.

Jeg faldt over et citat af en kendt forbundsformand, og jeg vil gerne gengive citatet, som jeg er meget, meget enig i; vedkommende sagde: »Rigtige mænd tager også orlov.« Det synes jeg er en god sammenfatning og et godt signal. Den tid er også forbi, hvor der er noget svagt eller noget forkert i at bevæge sig ud af de kendte kønsrollemønstre.

For at fremme mænds brug af børnepasningsorlov er der nu indledt et samarbejde mellem Ligestillingsrådet og Arbejdsministeriet med henblik på iværksættelse af oplysnings- og holdningspåvirkende aktiviteter. Indsatsen og resultaterne heraf vil regeringen følge med den allerstørste interesse.

I Ligestillingsrådets beretning omtales også ligestillingsspørgsmål inden for ministeriernes forretningsområder. Disse områder er meget vigtige, meget samfundsrelevante, fordi ligestillingsarbejdet når langt ud og berører mange mennesker, der er brugere af de offentlige systemer.

For Statsministeriets vedkommende behandles organisationernes vanskeligheder med at indstille kvinder til offentlige råd, nævn og udvalg. For organisationernes vedkommende udgjorde kvinder kun 24 pct. af de medlemmer, der var udpeget af private organisationer, mens kvinderne udgjorde 45 pct. af statslige og 40 pct. af kommunalt udpegede medlemmer. Det er et fremskridt i forhold til 1985, hvor udvalgsloven blev vedtaget, men tallene viser også, at ændringer tager tid, at der endnu er meget, der skal gøres.

Så har rådet stillet et konkret forslag, nemlig at der udarbejdes retningslinjer af Statsministeriet for forvaltningen af udvalgsloven. Jeg spørger mig selv, om det er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på; det er jeg ikke sikker på. Sådanne sager om medlemsbeskikkelse egner sig nok bedst til en konkret vurdering. Regeringen vil derfor fortsat foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde og i øvrigt følge området meget nøje.

Jeg kan også oplyse, at resultaterne af bestyrelsesloven jo skal vurderes i år, hvor der også bliver lejlighed til at foretage den status og den vurdering, som jeg har antydnet.